श्रथी सम्पदेवास्य सा। सः इवा श्रसी सकामः पद्य-ते। यत्नामा यत्रते। योऽमि नाचिकेतं चिन्ते। य उचैनमेवं वेदं। यो इ वा श्रमेनीचिकेतस्यायतनं प्र-तिष्ठां वेदं। श्रायतनवान् भवति। गच्चेति प्रतिष्ठाम्॥ ॥ २॥

हिर्ण्यं वा अग्रेनीचिकतस्यायतनं प्रतिष्ठा। य एवं वेदं। आयतनवान् भवति। गच्छति प्रतिष्ठाम्। यो इवा अग्रेनीचिकतस्य शरीरं वेदं। सश्रीर एव स्वर्गं खेाकमेति। हिर्ण्यं वा अग्रेनीचिकतस्य शरी-रम्। य एवं वेदं। सश्रीर एव स्वर्गं खेाकमेति। अथा यथा एका उत्तेता भाष्यात्॥ ॥॥

एवमेव स तेजसा यशसा। श्रिस्थ लोकेऽमुपिश्य भाति। उरवे हवै नामैते लेकाः। ये वरेणादित्यम्। श्रय हैते वरीयाश्सो लोकाः। ये परेणादित्यम्। श्रन्तवन्तश् हवा एष श्र्यं लोकं जयित।
यो वरेणादित्यम्। श्रय हैषेऽनन्तमपारमञ्ज्यं लोकं
जयित। यः परेणादित्यम्॥ श्रनन्तश् हवा श्रपारमश्र्यं लोकं जयित। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते।
य उचैनमेवं वदे। श्रयो यथा रथे तिष्ठन् पश्सी